

פורים

ועשה אתו יום משתה ושמחה

ועשה אתו יום משתה ושמחה

רבי ישראל סלנטר חידש, דמה ש"חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע" וכו', אין הכוונה שחייב להשתכר ואינו יוצא ידי חובה אם לא נעשה שיכור מהיין, אלא עיקר המצוה היא רק לשתות יין ולהתבסס, והוא מחוייב עוד לחזור ולשתות ונמשכת חיוב מצוה זו של משתה ושמחה כל יום הפורים, ואינו נפטר ממנה עד שישתכר 'ולא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי', שאז הוא נפטר ממצוה זו כדין שיכור ושוטה שפטור מן המצוה, ונמצא שהשיעור של 'עד דלא ידע' אינו שיעור בקיום המצוה, אלא הוא שיעור לענין לפטור מחיוב המצוה.

הוסיף רבי אריה פומרנצ'יק לבאר עפ"י"ז, מש"כ הרמב"ם (פ"ב מהל' מגילה הט"ו): "כיצד חובת סעודה זו שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו, ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרות". מבואר שלענין אכילת בשר כתב: 'שיאכל בשר', ואילו לענין שתית יין כתב: 'ושותה יין', ולא כתב 'ושותה יין', והיינו משום שהמצוה של יין היא מצוה שנמשכת כל היום, ולזה דקדק הרמב"ם לכתוב 'ושותה יין' בלשון הוה, ואינו נפטר עד שישתכר וירדם בשכרותו.

אך ברש"י (מגילה ז, ב) מפורש שהמצוה היא להשתכר ביין, וכ"כ הטור.